

List do Rzymian

Rozdział 6

1. Cóż tedy rzeczymy? Będziemże w grzechu trwać, aby łaska obfitowała? 2. Nie daj tego Boże! Abowiem którzyśmy umarli grzechowi, jakoż więcej w nim żyć będziemy? 3. Aż nie wiecie, iż którykolwiek w Chrystusie Jezusie jesteście ochrzczeni, w śmierci jego ochrzczeni jesteście? 4. Abowiem jesteście z nim pospołu pogrzebieni w śmierć przez chrzest: aby jako Chrystus wstał z martwych przez chwałę Ojcowską, tak i my żebyśmy w nowości żywota chodzili. 5. Bo jeśliśmy się wszczepionymi zostali w podobieństwo śmierci jego, społem i w zmartwychwstaniu będziemy. 6. Wiedząc to, że stary nasz człowiek pospołu jest ukrzyżowany, aby zepsowane było ciało grzechu i dalej nie służyliśmy grzechowi. 7. Bo kto umarł, usprawiedliwion jest od grzechu. 8. A jeśliżemy z Chrystusem umarli, wierzymy, iż wespół też z Chrystusem żyć będziemy. 9. Wiedząc, że Chrystus, powstawszy z martwych, więcej nie umiera, śmierć mu więcej panować nie będzie. 10. Bo iż umarł grzechowi, raz umarł, a iż żywie, żywie Bogu. 11. Także i wy rozumieście, iżście są umarłymi grzechowi, a żywymi Bogu w Chrystusie Jezusie, Panu naszym. 12. Niechże tedy nie króluje grzech w waszym śmiertelnym ciele, żebyście posłuszni mieli być pożądliwościom jego. 13. Ale ani wydawajcie członków waszych orężem niesprawiedliwości grzechowi, ale wydawajcie się Bogu jako z martwych żywymi, a członki wasze zbroją sprawiedliwości Bogu. 14. Abowiem grzech nad wami panować nie będzie: boście nie pod zakonem, ale pod łaską. 15. Cóż tedy? Będziemże grzeszyć, żeśmy nie pod zakonem, ale pod łaską? Nie daj tego Boże! 16. Nie wiecie, że komu się stawicie sługami ku posłuszeństwu, sługami jesteście tego, komu posłuszni jesteście: abo grzechu na śmierć, abo posłuszeństwu ku sprawiedliwości? 17. A chwała Bogu, żeście byli niewolnikami grzechu, aleście posłuszni byli z serca tego sposobu nauki, do którego podani jesteście. 18. A będąc wyzwoleni od grzechu, niewolnikami zostaliście się sprawiedliwości. 19. Po ludzku mówię, dla nieudolności ciała waszego. Abowiem jakoście wydawali członki wasze na służbę nieczystości i nieprawości ku nieprawości, tak teraz wydawajcie członki wasze na służbę sprawiedliwości ku poświęceniu. 20. Bo gdyście byli niewolnicy grzechu, byliście wolnymi sprawiedliwości. 21. Któryżście tedy naonczas pożytek mieli z onych rzeczy, za które się teraz wstydzicie? Bo koniec onych jest śmierć. 22. A teraz będąc wyzwoleni od grzechu, a zostawszy się niewolnikami Bogu, macie owoc wasz ku poświęceniu, a koniec żywot wieczny. 23. Abowiem zapłaty grzechowe, śmierć, a łaska Boża, żywot wieczny w Chrystusie Jezusie, Panu naszym.